

Chân Ngộ Tà Ngộ và Minh Sư

Thật vô cùng khó nói, khó giải thích và khó phán xét cho sự Giác Ngộ chân chính của mình và của người chỉ vì chúng ta đã hằng hà sa số kiếp sống trong Nhị Biên (có không, thật giả, sang hèn, cao thấp, sinh tử ... cùng với những tập khí sâu dầy ích kỷ, ghét ghen, tranh chấp, ác độc, hận thù, bắt buộc, tư lợi...v...v...)

Cho nên về mặt đời: Lúc nào chúng ta cũng có thói quen nhận phần hay, phần phải về mình. Đối với người nhiều khi ta hoàn toàn sai mà cũng cố biện minh, che đậy làm sao cho mình thắng mới thôi; Còn đối với chính bản thân mình thì cũng vậy, tự mình đã rõ biết hết, nào: Phải/trái, đúng/sai, đẹp/xấu, nhưng lại cũng tự mình biện minh che đậy, tự mình giả dối với chính mình, tự mình dàn xếp lương tâm cho yên ổn để sống thoải mái, đôi khi có chút lương tri thì cũng bị dần vạt một chút rồi lại quên đi! Cứ như thế hết lúc này đến lúc khác, đời này đến đời khác khó mà thay đổi để rồi tạo Nhân Quả và Nghiệp Báo sâu dầy hơn; Những cái đó đều do Tâm, Ý, Ý Thức Ngã Chấp! (Chung qui chỉ vì chúng ta sống trong Thế Giới Nhị Biên, phân biệt từng giây, từng phút, mọi suy nghĩ, lời nói, hành động đều do Vọng Tâm Thức điều khiển và đều qua bộ óc).

Về mặt Đạo: Thì đại khái cũng như mặt Đời đã nói ở trên, chúng ta đã quen Chấp Ngã! Tất cả mọi người có thiện ý tu hành thì dù là Tu Sĩ hay Cư Sĩ, Nam hay Nữ, màu da nào, chủng tộc nào đều chung một mục đích là muốn thành thiện nhân, có hạnh phúc, đi sâu hơn nữa là muốn được Giác Ngộ giải thoát phiền não sinh tử. Nhưng có bao giờ chúng ta dám tự đối đầu với sự thật để tự phanh phui, phán xét chân thật hoàn toàn (100%) về con người của chính mình thì sẽ rõ như ban ngày. Có lẽ ai cũng đã tự hiểu về mình: Tu Hành ra sao? Đạo Đức thế nào? Tu lâu hay mau? Tu bao đời rồi? Có Tu đúng Chính Pháp hay không? Có đi loanh quanh hay đi Trực Chỉ? Trình độ hiểu biết cỡ nào? Đã Giác Ngộ thật chưa hay chỉ là Giải Ngộ? v...v...

Cứ căn cứ vào hiện tại qua Hình Tướng Hiện Hữu cùng nhiều yếu tố thể hiện của chính mình và của từng cá nhân mà nhận xét. Chúng ta không thể chỉ nhận xét qua chiếc áo Tu đang mặc đời này, mà nên nhìn thâm sâu hơn, bình đẳng hơn bằng nhiều chi tiết vi tế nữa, do những nhân không Tu hay có Tu trong bao đời trước mà có cái quả tương ứng hiện tiền tại đời này về trí tuệ, về phúc báu, do đó chúng ta thấy rất rõ về ta và cũng thấy rất rõ về người :

Qua mặt Hình Tướng Hiện Hữu của Thân Tâm, qua cảnh huống liên hệ trong đời sống được tổng quát tạm vạch sau đây : Chúng ta đẹp hay xấu? Uy nghi hay không uy nghi? Tư cách hay không tư cách? Đạo đức hay không đạo đức? Chân thật hay xảo trá? Bao dung hay nhỏ nhen? Từ bi hay độc ác? Quân Tử hay Tiểu Nhân? Thông Minh hay Ngu Tối? Hoạt bát hay đần độn? Vật chất dư thừa hay nghèo đói? v...v...

Do những dữ kiện trên chúng ta tạm biết có Tu nhiều hay Tu ít? Tu bao đời và cũng tạm biết chúng ta đã đi được bao nhiêu bước hay là đời này mới chập chững đi những bước đầu tiên!

Và đây về Mặt Vô Tướng xin tạm mô tả để rõ phần nào cho sự Giác Ngộ Chân Lý của chính Thân Tâm Ta và của Người ở cõi nào, tầm mức nào? Qua nhiều điều không thể thiếu sau đây:

Liệu ta :

- Đã biết rõ Bộ Mặt Trước Khi Cha Mẹ Sinh Ra Ta chưa?
- Có Vô Tận Ý và Biện Tài Vô Ngại không?
(Không qua bộ óc mà là tự động)
- Có sống hợp với Chân Lý Đạo Đức không?
- Có tài Thiên Biến Vạn Hóa (Tùy Cơ Ứng Biến) một cách nhanh chóng và hợp Đạo Lý không?
- Có Thông Suốt Chân Lý, không còn nghi ngờ và đoán mò không?
- Có Quang Minh Chính Đại không?
- Có còn đủ loại Tập Khí không?
- Có còn Ghen Ghét, Tranh Chấp và Chấp Chước không?
- Có còn ăn gian, nói dối, ác độc không?
- Có còn dị đoan, bám víu thích thú những ma cảnh như: mùi thơm, vị ngọt, ánh sáng, nhìn thấy Phật, Bồ Tát, nghe thấy tiếng này, tiếng nọ không?
- Có Khiêm Cung, Từ Bi, Bình Đẳng không?
- Có lạnh lùng, kiêu mạn, chấp có Chứng Đắc không?
- Có siêng năng, cần mẫn làm việc không ngưng nghỉ không?
- Có còn Nhị Biên không?

- Có còn tư lợi vướng mắc danh, tài, ái dục không?
- Có còn thiên vị hay kỳ thị không?
- Có còn thù hận, nóng nảy, giận dữ không?
- Có ưa nịnh, quan liêu, hưởng thụ không?
- Có thích khoe khoang, kênh kiệu và chường mặt trước đám đông, trên màn ảnh, trên báo chí, truyền thanh, truyền hình không?

Nếu còn có những điều kể trên là còn vướng mắc, vẫn chưa phải là Giác Ngộ chân chính!

Thường thì những người Ngộ hay bị đi vào Chấp Có nên tưởng mình khác đời, khác mọi người, dù là có Thầy Ấn Chứng hay tự mình Ấn Chứng thì cũng thế, và còn tệ hại hơn nhiều! Lý thuyết phải hợp với lời nói và hành động mới đúng là Lý Sự Viên Dung. Lý Sự ấy có bao giờ sai khác được!

Trong Lăng Nghiêm Kinh (*Từ trang 793 đến 905 Quyển II, Dịch Giả Tâm Minh*) phân biệt các Ấm Ma tức Ma Ngũ Ấm của chính ta và cả Ma bên ngoài quấy phá (như người có ác ý, ghét ghen và quỷ thần, ma v...v...) Đức Phật đã vạch rõ, nếu Ngộ mà còn có tật này, tật kia là Tẩu Hỏa Nhập Ma, là Tà Ngộ.

Nếu là Tà Ngộ thì :

- ❖ Danh càng thêm Danh
- ❖ Dục càng thêm Dục
- ❖ Tài càng thêm Tài
- ❖ Ái càng thêm Ái
- ❖ Thích hưởng Thụ
- ❖ Ham kẻ hầu, người hạ, lười biếng, vênh váo
- ❖ Kiêu hãnh, lạnh lùng
- ❖ Quan liêu
- ❖ Lố lăng v...v...

Đều là Tẩu Hỏa Nhập Ma!

Nói tóm lại : Chân Lý là ra ngoài Nhị Biên, Chứng Đắc, lý luận, lời nói, màu da, chủng tộc, nam nữ, tên tuổi, thời gian, không gian v...v... thì còn làm gì có những thứ kể ở trên!

Vi :

“Vô Trụ mới thật là Thường Trụ”

Những danh từ Chân Lý, Phật, Bồ Tát hay Chúa đều là những danh từ tạm gọi thôi. Dù là Phật, Bồ Tát, Chúa hay gì gì chẳng nữa cũng không thể ra ngoài những:

- ❖ Cái Thanh Tịnh Tuyệt Đối
- ❖ Cái Trí Tuệ Vô Biên
- ❖ Cái Từ Bi Vô Lượng
- ❖ Và Sự Bình Đẳng Vô Ngần Mé.

Những thứ này Vô Tướng mà lại không rời Hữu Tướng cũng như Phật Pháp chẳng rời Thế Gian Pháp bao giờ!

Căn cứ vào mọi lý lẽ kể trên chúng ta tạm rõ biết về ta, về người và cũng nên can đảm tự hỏi mình một cách chân thật rằng: “Chỉ có 5 Giới thôi mà liệu ta đã giữ được thật chân chính hay chưa?” Để tự lên án, nhận xét và tự Ấn Chứng cho mình Ngộ Đạo ở cỡ nào? Là Chân Ngộ hay là Tà Ngộ? Là Giải Ngộ hay có bị Tẩu Hỏa Nhập Ma không? Và là Minh Sư hay không phải Minh Sư?

Chú Giải : Tâm Ý Thức Phân Biệt thì luôn tính toán, mưu mô, yêu ghét thích này thích kia.
Còn Chân Tính vốn Thanh Tịnh Tuyệt Đối, ra ngoài mọi Nhị Biên Phân Biệt.

Năng Lực Vi Diệu

*Công năng tự động, tự hiện, vi diệu triền miên
Khấp muôn loài, ngay muôn vật, linh hoạt, hiển nhiên
Toàn bộ sức sống nhiệm mầu, rõ siêu Hình Tướng
Vô lượng, vô hình, mà sao tác dụng vô biên?*

Nhưng phải tu:

*“Tu, Tu sao Bát Thức chuyển thôi, thành Tứ Trí
Thì Thực Tướng phơi bày, toàn là Năng Dụng, Chân Không
Phải chính, chính em, chính cỡ đại, chính bông hồng?
Phải vũ trụ năng toàn, hằng hiển hiện, dung thông?”*

*Lãng Nghiêm Kinh : “ Tính là Tướng, Tướng cũng là Tính”
Bát Nhã Tâm Kinh: “ Không là Sắc, Sắc chẳng khác Không”*

*Thực Thể, Hư Thể cùng rộng lạng một Tính Không
Hỏi: “Mười Phương còn khác? Và Chân Không có đồng?”*

Vậy nếu còn:

*“ Chút vướng mắc gì cũng khó, khó vượt tử sinh
Dù bụi nhỏ như Hư Không, vẫn vương vướng mình
Làm sao mà hợp Giác Minh, Vạn Năng, Vạn Pháp?
Làm sao Siêu Thời Gian, Không Gian, Siêu Tướng, Hình?”*